

Όταν «έφυγε» η «μητέρα» της Λωξάντρας

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Σαν σήμερα, στις 6 Νοεμβρίου 1989 αποχαιρέτησε τα εγκόσμια η Μαρία Ιορδανίδου.

Και πού δε βρίσκει παρηγοριά η Λωξάντρα. Και στην ωραία θάλασσα που βλέπει απ' το παράθυρό της κάθε πρωί, και στον ήλιο, και στη βροχή, που όταν σταματήσει βγαίνουν εκείνοι οι μεγάλοι οι σαλιαγκοί στον κήπο τους, μα τι σαλιαγκοί... άσπροι-άσπροι και τέεεεετοιος ο καθένας. Εκείνοι οι σαλιαγκοί γίνονται γιαχνί με μπόλικια ρίγανη μέσα.

Η Μαρία Ιορδανίδου, η συγγραφέας της Λωξάντρας (όπου περιγράφονται με μεγάλη ζωντάνια και χιούμορ τα έθιμα και η ζωή των Ελλήνων της Πόλης και είναι ουσιαστικά η ιστορία της γιαγιάς της συγγραφέως), γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1897, με καταγωγή εκ πατρός την Ύδρα (πατέρας της ήταν ο Νικολάκης Κριεζής, μηχανικός του Εμπορικού Ναυτικού) και εκ μητρός την Πόλη.

Φοίτησε στο Αμερικανικό Κολέγιο και το 1914 μετέβη για διακοπές στο Βατούμ του Καυκάσου σ' έναν θείο της, αλλά για κακή της τύχη οι... διακοπές διήρκεσαν πέντε χρόνια γιατί ξέσπασε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και ακολούθησε η

επανάσταση των Μπολσεβίκων. Στο διάστημα αυτό φοίτησε στο σχολείο της Σεβαστούπολης και το 1919 γύρισε στην Κωνσταντινούπολη, εργάστηκε σε αμερικανική εμπορική εταιρεία και τον επόμενο χρόνο πήρε μετάθεση για την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπου έγινε μέλος του κομμουνιστικού κόμματος.

Το 1923 παντρεύτηκε τον εκπαιδευτικό Ιορδάνη Ιορδανίδη, και μετά το γάμο εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, όπου εργάστηκε στη σοβιετική πρεσβεία. Το 1931 χώρισε από τον Ιορδανίδη, με τον οποίο είχε στο μεταξύ αποκτήσει δύο παιδιά. Το 1939 απολύθηκε από την πρεσβεία και ξανάρχισε να ασχολείται με τα μαθήματα ξένων γλωσσών, που είχε ξεκινήσει νεαρή.

Παράλληλα άρχισε να γράφει λογοτεχνικά έργα με πρώτο τη «Λωξάντρα» (1962). Χρόνια αργότερα (1980) έγινε τηλεοπτική σειρά που γνώρισε τεράστια επιτυχία.

Τη ζωή της στη Ρωσία περιγράφει στο βιβλίο της Διακοπές στον Καύκασο (1965), ενώ στο Σαν τα τρελά πουλιά (1978) περιγράφει τα χρόνια στην Αλεξάνδρεια και την Αθήνα κατά τον Μεσοπόλεμο. Τελευταίο της έργο είναι Η αυλή μας (1981).

Τα έργα της γνώρισαν μεγάλη εκδοτική επιτυχία. Βραβεύτηκε το 1978 από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως με τον Χρυσό Σταυρό και το Οφίκιο της Αρχόντισσας του Οικουμενικού Θρόνου. Πέθανε στις 6 Νοεμβρίου του 1989 και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης.

Πηγή: Pontos-news.gr/Τάσος Κ. Κοντογιαννίδης